

1 år samt en læge i ca. 4 måneder, hvilket svarer til 6 tekniker-måneder, 6 jurist-måneder og 4 læge-måneder.

Hvor stor en del af dette ressourceforbrug, der ligger tidligere end det egentlige regelarbejds igangsættelse, vil det ikke være muligt at give et blot nogenlunde rimeligt skøn over.

Ressourcefordelingen mellem forarbejdet og det egentlige regelarbejde i forbindelse med denne bekendtgørelse har dog formentlig ikke været repræsentativt for fremtidige regelarbejder, idet det kan ventes, at den højere grad af overblik over reguleringen af området stoffer og materialer i de kommende år, som vil blive følgen af udstedelse af en hovedbekendtgørelse om stoffer og materialer i medfør af §§ 48 og 49, og den øgede viden, der vil blive følgen af registrering m. v. efter nærværende lovforslag, vil betyde, at regelarbejder kan tilrettelægges på en stadig mere hensigtsmæssig måde.

På samme måde vil den øgede viden give mulighed for at tilrettelægge forarbejdet så rationelt som muligt.

Spørgsmål 56:

Se besvarelsen af spørgsmål 47.

Spørgsmål stillet efter betænkningssafgivelsen under alm. del i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslaget.

Ad arbejdsministerens kommentarer til henvendelsen af 5. marts 1979 fra giftgruppen ved kemisk institut, Århus universitet, samt besvarelsen af spørgsmål 13 og 28:

Spørgsmål 59:

Vil arbejdsministeren være indstillet på at inddrage arbejdsmarkedets parter i det omtalte udvalgsarbejde til varetagelse af koordinationen mellem arbejdsministeriet og miljøministeriet?

Svar:

Spørgsmålet har været drøftet i arbejdsmiljørådet, hvor arbejdsmarkedets parter frafaldt deres krav om direkte deltagelse i det udvalg, der vil blive nedsat til varetagelse af kontakten mellem arbejdsministeriet og miljøministeriet om regelarbejde og administration af reglerne. Parternes stillingtagen grund sig på, at en sådan repræsentation ville

medføre en tilsvarende repræsentation fra miljøside af forbruger- og industriinteresser, hvilket ville svække arbejdsmarkedets parter indflydelse.

Som det fremgår af udvalgets betænkning over lovforslaget, vil arbejdsmarkedets parter være sikret indflydelse på udvalgets arbejde ved den procedure, der er foreskrevet i arbejdsmiljølovens § 66, hvorefter arbejdsmiljørådet skal udtale sig om bl. a. nye regler, forinden disse fastsættes.

Ad kommentarer til henvendelsen af 5. marts 1979 fra giftgruppen ved kemisk institut, Århus universitet, samt besvarelsen af spørgsmål 1:

Spørgsmål 60:

Af ovennævnte fremgår, at lovforslaget ikke indebærer en forhåndsgodkendelsesordning. Hvorledes harmonerer dette med bemærkningerne til lovforslaget, side 3, 2. sp., næstsidste og til dels sidste afsnit?

Svar:

Bemærkningerne til lovforslaget omtaler på side 3, 2. spalte, næstsidste afsnit, lovforslagets langsigtede mål, og i det følgende afsnit omtales i generelle vendinger, hvorledes anmeldelsesordningen skal fungere. I svaret på spørgsmål 1 begrundes, hvorfor der ikke ved lovændringen søges indført en bred forhåndsgodkendelsesordning.

Der ses ikke at være uoverensstemmelser mellem disse forklaringer, idet en forhåndsgodkendelse er ensbetydende med etablering af en såkaldt positivliste for det enkelte stof eller materiale, medens anmeldelsessystemet retter sig mod anvendelsen af stoffer og materialer. Dette system vil give myndighederne alle de relevante oplysninger, der er nødvendige for i givet fald at kunne forbyde visse – eventuelt enhver – anvendelse af et stof eller et materiale, og til at udnytte hjemmelen i § 49 c, stk. 2, til at afgøre, om et stof eller materiale kan være så farligt, at det ikke må anvendes til bestemte formål eller inden for bestemte områder, inden arbejdstilsynets udtalelse eller godkendelse foreligger.

Spørgsmål 61:

I besvarelsen nævnes, at de relevante myndigheder vil få adgang til alle oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for varetagel-